

Geachte leden van de Kamercommissie Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Vandaag ontvangt u drie petitie tegen de Wet toezicht informeel onderwijs. Van ons, gewone, maar betrokken Nederlanders. Wij vertegenwoordigen een deel van de samenleving, namelijk christelijke, islamitische en Aziatische gemeenschappen waarin enthousiaste en betrokken vrijwilligers, kinderen en jongeren op allerlei manieren werken met kinderen en jongeren en zo een steentje bijdragen aan hun persoonlijke ontwikkeling, zodat ze op een positieve manier kunnen participeren in onze Nederlandse samenleving.

Vandaag staan wij hier niet als vertegenwoordigers van een specifieke religie, etniciteit of achtergrond. Nee, wij staan hier als Nederlanders. Als medestanders. Als tegenstanders van deze wet. Welke religie wij ook aanhangen en wat onze familiale voorgeschiedenis ook is – wat ons hier vandaag verbindt, is dat wij allemaal Nederlandse staatsburgers zijn. Burgers die hun verantwoordelijkheid serieus nemen. Die vanuit hun eigen culturele, religieuze en levensbeschouwelijke waarden een nieuwe generatie betrokken en verantwoordelijke Nederlanders opvoedt. Zo bouwen we aan de toekomst van kleurrijk Nederland. Een Nederlandse traditie van tolerantie en gastvrijheid. Een Nederland waarin niet iedereen hetzelfde denkt, voelt of gelooft, maar waarin diversiteit wordt gewaardeerd en verschillen gerespecteerd.

Wij willen leven in een land waar Kok Chan vandaag ongestoord Chinees Nieuwjaar mag vieren met zijn buurkinderen. Waar Zehra Vlüg haar kinderen Arabisch mag onderwijzen om hun heilige boek, de Koran, te begrijpen. En waar ik de kinderen in mijn gemeenschap mag leren dat geluk niet ligt in geld en goed, maar in de God van de Bijbel.

Wij kiezen ervoor om te geloven in het goede: dat Zehra Vlüg, Kok Chan, én al die vrijwilligers die lesgeven in onze gemeenschappen, maar ook op de scouting, die voorlezen in buurthuizen of rondleidingen geven op kinderboerderijen, allemaal bijdragen aan de vorming van kinderen en jongeren. Ze zaaien allemaal vertrouwen en verbinding en hopen dat het iets goeds uitwerkt in levens van jonge mensen. En deze mensen zien zich nu geconfronteerd met een Wet die wantrouwen zaait onder én tussen bevolkingsgroepen. En een overheid die wantrouwen zaait, verlies vertrouwen en oogst polarisatie.

Elke dag zetten talloze burgers zich belangeloos in voor de vorming van een nieuwe generatie Nederlanders. Dar gebeurt achter de voordeur van de moskee, de kerk, de weekendschool en het verenigingsgebouw. Voordeuren zijn in onze rechtstaat bijna heilig. Al eeuwenlang vinden we dat de Staat in principe niks te zoeken heeft achter de voordeur. Tenzij er een duidelijke reden is, natuurlijk. Dat moet zo blijven. Want vrijheid van godsdienst, geweten en vereniging gaat uit van vertrouwen en niet van achterdocht, zoals de wet suggereert. Dit is on-Nederlands.

Dit wetsvoorstel zet een fundamentele wissel om. De Wet toezicht informeel onderwijs geeft de staat een voet tussen de voordeur van het informeel onderwijs. Vandaag is het 'onze' voordeur. Maar morgen kan het de uwe zijn. Want waarom zou een inspectie bij politieke organisaties op basis van 'een signaal' dan niet kunnen meeluisteren achter de voordeur van uw fractiekamer om te registreren wat daar wordt gezegd?

Leden van de Kamercommissie Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Dit wetsvoorstel zet een grote stap richting een totalitaire staat, misschien niet gelijk, maar mogelijk wel in de toekomst. Deze wet is on-Nederlands, en ademt wantrouwen en verwijderd overheid en burgers van elkaar, omdat de wet het recht buigt.

Daarom beloven wij dat het hier vandaag niet stopt. We zullen elk democratisch middel aangrijpen om u te overtuigen dat dit wetsvoorstel naar de prullenbak moet. Deze wet bedreigt de vrijheid van burgers en draagt bij aan meer polarisatie in plaats van samenhang en respect.

Wij doen hier niet aan mee en daarom staan we hier. Niet als tegenstanders van elkaar, maar als medelanders. Als Nederlanders.

Dankuwel.